

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

298. — Juli 1948.

Der blev for Juli Maaned modtaget Beretninger fra 94 Medarbejdere; endvidere blev der besvaret 1250 Forespørgsler.

Luftens Middeltemperatur laa for Størstedelen af Maaneden omkring Normalen, der er 14—16°, men steg dog ret stærkt sidst paa Maaneden, hvor den i Tiden 24.—31. laa paa 19—21°.

Nedbøren blev for hele Maaneden og for hele Landet 56 mm mod Normalen paa 64 mm. Nedbøren faldt især i Maanedens allerførste Dage samt fra d. 10. til d. 17.; Dagene d. 24. til 31. var uden Nedbør. Landsdelene fik for hele Maaneden følgende Nedbørsmængder i mm med Normalen i (): Vendsyssel 49 (63), Vestjylland 58 (59), Midtjylland 53 (65), Østjylland 38 (63), Sydjylland 73 (63), Sønderjylland 74 (71), Fyn 46 (60), Midt- og Vestsjælland 47 (60), Nordøstsjælland 50 (66), Sydøstsjælland og Møen 63 (65), Lolland og Falster 65 (66) og Bornholm 46 (57).

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER. KORN OG GRÆSSER.

Stinkbrand (*Tilletia caries*) nævnes blot i 2 Beretninger med ubetydelige — svage Angreb i enkelte Hvedemarker.

Nøgen Havrebrand (*Ustilago avenae*) blev omtalt i 3 Beretninger med et Par Marker med 3—5 % angrebne Planter (Engelhart Jensen, Morsø), i en stor Mark med over 2 % (A. Juel-Nielsen, Rønne) og jævnligt med enkelte angrebne Planter (Arne Anthonsen, Give).

Gulrust (*Puccinia glumarum*) iagttoges i enkelte Marker, saaledes ret stærkt paa Jubilé og paa Eroica, hvor denne grænsede op til Jubilé, men ellers ikke (Alb. Simonsen, Karise), endvidere et Angreb paa Eroica (M. Greve, Roskilde) og paa Nordfalster en Del svage Angreb paa Vinterhvede og et stærkt Angreb hos en svensk Vaarhvedesort (Helge Rasmussen, Næsgaard).

Kronrust (*Puccinia lolii*) hos Havre blev iagttaget i enkelte Marker nær Korsvedbuske (P. Grøntved, Næstved; Helge Rasmussen, Næsgaard).

Sortrust (*Puccinia graminis*) konstateredes med svagt Angreb paa enkelte Hvedeplanter d. 26. Juli. Berberis blev ikke fundet (Helge Rasmussen, Næsgaard).

Græssernes Meldug (*Erysiphe graminis*) fandtes med stærke Angreb i en Mark med Alfabyg og i en lille Parcel med Abed-Julibyg (Jens Tarp, Viborg).

Goldfodsyge foraarsaget af Hvededræbersvamp (*Ophiobolus graminis*) omtales blot i 11 Beretninger af ialt 67. Angrebene synes sjældne og svage, meget ofte med enkelte syge Planter spredt over Marken og som Regel hyppigere i Vinter- end i Vaarsæd. I et Forsøg ved Hornum ret stærkt Angreb i Hvede og stærkest, hvor der i 1946 var Byg og i 1947 Kartofler, men mindre stærkt, hvor der i 1946 og 1947 var Jordbær (Frede Rasmussen).

Knækkefodsyge foraarsaget af Øjepletsvamp (*Cercospora herpotrichoides*) synes at have været sjælden og svag, thi den omtales blot i 6 Beretninger af ialt 67. Hos Hvede blev dog iagttaget enkelte Marker med stærke Angreb (Alb. Simonsen, Karise; J. Vang, Ejby).

Kaliumbrist synes i Aar mod Sædvane at have været let at konstatere hos Havre, hvor der allerførst i Maaneden iagttoges meget tydelige Symptomer hos 3 indsendte Prøver.

Sorte Kærnespidser hos Rug blev iagttaget hos 5 indsendte Prøver, hvor disse skyldtes ikke-parasitære Svampe paa Blomsterrester, der sad fast paa Kærnerne.

BÆLGPLANTER.

Borbrist med stærke Symptomer konstateredes omkring Midten af Maaneden hos 2 indsendte Lucerneprøver.

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) iagttoges i Lucerne efter første Slæt paa Blangstedgaard (B. Vendelboe) samt hos en indsendt Lucerneprøve.

Skivesvamp (*Pseudopeziza medicaginis*) skrives at være almindelig i Lucernens andet Slæt (H. H. Holme Hansen, Saxkjøbing) og i Østsjælland fandtes stærke Angreb i et Par Marker, i den ene var dette saa stærkt, at Jorden var næsten helt dækket af affaldne Blade (Alb. Simonsen, Karise).

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Ascochyta medicaginis*) konstateredes med stærkt Angreb hos indsendt Lucerne.

BEDEROER.

Borbrist synes undertiden at have været meget stærk i Frøroer, hvor den i Maanedens Løb konstateredes hos 7 indsendte Prøver.

Lynskade var stærk i indsendte første Aars Roer.

Foreteelsen Vælsesygge var stærk hos 2 Prøver, der modtoges først i Maaneden.

Bedemosaik (Beta Virus 2). Der skrives blot i faa Beretninger om denne Sygdom, hvis Angreb oftest synes at være svage baade i Frøroer og i første Aars Roer. Fra Vestfyn meldes dog om stærke Angreb i Frøroer (J. Vang, Ejby) og i første Aars Roer fjernet ca. 400 m fra Frøroer (R. Brandt, Aarup). Men det kan skønnes, at Mosaiksyge ofte er stærkere i Angreb end det sædvanlig er muligt at fastslaa, fordi andre Sygdomme og i mange Egne tillige Tørkeskade skjuler dens Symptomer.

Virus-Gulsot (Beta Virus 4) synes endnu ikke at være stærkt fremme i første Aars Roer. Af ialt 67 Beretninger skrives i 35 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 19 om sjældne og heraf i 16 om svage og i 3 om stærke samt i 13 om almindelige, der alle var svage. Sygdommen blev iagttaget hos Frøroer først i Maaneden og var hos disse almindelig og stærk omkring 12.—14., hvor der konstateredes stærke Angreb i Frømarker i Grenaa-, Skanderborg-, Horsensegnen og paa Vestfyn, hvor Roerne havde en ret svag Vækst paa Grund af Tørke. Men Sygdommen var ogsaa stærk i Frøroer paa Sjælland, hvor Roernes kraftige Vækst dog undertiden skjulte dens Symptomer. Paa samme Tid, altsaa ved Maanedens Midte, viste første Aars Roerne Symptomer, der var stærkest, hvor Frøroer og første Aars Roer var saa nære Naboer, som de kunde blive, og dette er desværre endnu Tilfældet altfor mange Steder. I 7 af ovennævnte 13 Beretninger skrives da ogsaa, at Angreb er yderst almindelige i første Aars Roer nær Frøroer, ja, selv med en Afstand til disse paa 400 à 500 m saas sidst i Maaneden mange syge Planter. Det synes saaledes aabenbart, at Gulsoten har taget til i Løbet af Maanedens sidste Halvdel, hvorfor man kan frygte, at disse Angreb vil blive almindelige og stærke i første Aars Roer. Flere Steder i Landet er anlagt Forsøg i Frøroer, hvor man sammenligner egne Planter med Planter fra Nordjylland; indtil nu synes sidstnævnte langt svagere angrebet af Virus-Gulsot end førstnævnte.

Manganbrist omtales i 5 Beretninger; men iøvrigt synes Næringsforhold ikke at være fremtrædende som Aarsag til »gule Blade«.

Tørke er meget stærk i visse Egne, hovedsagelig paa Fyn, Øst-, Syd- og Sønderjylland.

KAALROER, KAAL OG ANDRE KORSBLOMSTREDE.

Kaalbrok (*Plasmiodiophora brassicae*) synes hidtil at være godartet. Af ialt 67 Beretninger skrives i 36 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 23 om sjældne og her i 17 om svage og i 6 om stærke samt i 8 Beretninger om almindelige Angreb, der alle var svage. Svampen konstateredes d. 5. paa indsendte Kaalroer.

KARTOFLER.

Bladrullesyge blev yderst almindelig og ofte med stærke Angreb. Af ialt 67 Beretninger skrives blot i 8 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 6 om sjældne og heraf i 3 om svage og i 3 om stærke Angreb, medens der i 53 Beretninger skrives om almindelige Angreb og heraf i 24 om

svage og i 29 om stærke. Da det anmeldte Areal til Markkontrol i Aar i mange Egne er dobbelt saa stort som i Fjor, kan det skønnes, at der herved bliver synet og kasseret et stort Antal Kartoffler, der ikke tidligere har været synet for Virussygdomme. Følgende Beretninger fra disse sidst-nævnte Kartoffler giver et Billede af Bladrullesygens Styrke i forskellige Landsdele:

Silkeborgegnen	10 %	Bladrullesyge	(J. J. Søndergaard).
Ulfborg	20—40 %	»	(N. Stigsen).
Herning	ca. 40 %	»	(H. Quistgaard-Mortensen).
Varde	15—20 %	»	(Knud Henneberg).
Videbæk	10—60 %	»	(L. Hougaard Nielsen).
Nr. Nebel	ca. 75 %	»	(Magnus Poulsen).
Vejen-Brørup	10—50 %	»	(A. Dam Kofoed).
Vejle-Vesteregn	ca. 20 %	»	(Arne Anthonsen).
Kalundborg	4—6 %	»	(N. M. Nielsen).
Østsjælland	ca. 80 %	»	(Alb. Simonsen).

Det er næppe sandsynligt, at Sygdomstilstanden er bedre i samme Slags Marker fra andre Landsdele, selv om der ikke foreligger Beretninger herfra. Vi har da i slige bladrullesyge Marker og Haver vedblivende meget betydelige Smittekilder, som man i allerhøjeste Grad maa regne med i Arbejdet for Fremskaffelse af virusfri Læggekartofler. Dette Arbejde vil stadig blive et Sisufsarbejde, saa længe disse store Smittekilder findes, og saafremt virusfri Læggekartofler søges avlet paa den hidtidige Maade ved Fjernelse af syge Planter, og derefter lade de øvrige Kartoffler gro hele Væksttiden. Men Beretninger fra Marker efter kontrolleret Læggemateriale 1947 melder ogsaa om stærke Angreb, selv om Styrken af disse naturligvis ikke er saa stor som nævnt ovenfor. »I Up to date er samtlige Marker haardt angrebet. Klasse A 1946 blev til 8 % i 1947 i Kontrolmarken, og til Trods for en meget omhyggelig Bortlugning viser Afkommet i Aar 1948 — 5—6 % Bladrullesyge« (Aage Buchreitz, Ribe). »Paa Avl efter jydsk Stamkartofler iagttaget indtil 6 % Bladrullesyge. Paa første Aars Avl efter jydsk Læggekartofler Klasse A iagttaget 12—15 % Bladrullesyge; Sorten Bintje« (J. C. Baun, Odense). Hvor Udgangsmaterialet har været ringere, og Kartofflerne er dyrket flere Aar uden Fornyelse, er det intet Under, at Sygdommen tager til: »Paa andet og tredje Aars Avl efter jydsk Læggekartofler F Avl indtil 60 % Bladrullesyge; Sorten Alpha« (J. C. Baun, Odense). I jydsk kontrolleret Læggemateriale indkøbt 1948 blev i Sydsjælland konstateret følgende Angrebsstyrker (P. Grøntved, Næstved):

Bintje, af 59 kontroll. Marker havde	43 Marker	0—0,5 %	Bladrullesyge
	7 »	0,5—1,0 %	»
	3 »	1,0—1,5 %	»
	4 »	1,5—2,0 %	»
	2 »	2,0 ell. mere	»

King Edward, af 6 kontr. Marker havde 3	Marker	0—0,5 %	Bladrullesyge
2	»	0,5—1,0 %	»
1	»	2,0 ell. mere	»
Webbs, af 6 kontroll. Marker havde 1	»	0—0,5 %	»
2	»	0,5—1,0 %	»
1	»	1,5—2,0 %	»
2	»	2,0 ell. mere	»
Alpha, af 4 kontrollerede Marker havde 1	»	0—0,5 %	»
2	»	0,5—1,0 %	»
1	»	2,0 ell. mere	»
Up to date, af 3 kontroll. Marker havde 2	»	0—0,5 %	»
1	»	0,5—1,0 %	»

Sorternes Taalsomhed for Bladrullesyge vurderes ret forskelligt og maa vel sagtens i nogen Maade betragtes ud fra de mest gangbare Sorter paa Stedet i Forbindelse med Smittekilder; følgende kan maaske gælde for store Dele af Jylland: »Bladrullesyge tiltaget siden 1947, meget i Brønderslev, Up to date, Webbs og enkelte i King Edward, lidt i Bintje og absolut ikke i Alpha, Status quo i Alma« (A. P. Aidt, Viborg).

Rulning af Bladene kan som bekendt skyldes andre Aarsager end Bladrullesyge, og der blev ved Herning og Brande undersøgt en Rulning, hvis Aarsag kan være Kalktrang, hvorved Bladene klapper sammen, saaledes at de faar Lighed med Ærtebælge, men denne Form for Rulning vil som oftest tage af i Løbet af Sommeren. Samme Slags Rulning er muligvis ogsaa set andre Steder: »Den Omstændighed, at syge Planter som Regel optræder pletvis, faar mig til at tro, at det maa skyldes Jordbunds- og Gødningsforhold, det der i mange Tilfælde kaldes Bladrullesyge« (J. A. Jacobsen, No ved Ringkøbing); men hvor Marken synes flere end een Gang, bliver man næppe i Tvivl om den ægte Bladrullesyge.

Mosaiksyge taget under eet, blev yderst almindelig og hyppigt med stærke Angreb. Af ialt 67 Beretninger skrives bare i 10 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 4 om sjældne og heraf i 3 om svage og i 1 om stærke Angreb, medens der i 53 Beretninger skrives om almindelige Angreb, hvoraf i 25 om svage og i 28 om stærke. Af de forskellige Mosaiksygeformer synes Krøllemosaik at være almindelig: »Er som sædvanlig stærkt udbredt i Bintje. Af 591 ha i Hovedsagen Bintje, som var anmeldt til Statskontrol, er kasseret 332 ha væsentligt paa Grundlag af denne Sygdom« (M. Greve, Roskilde). Angrebene beskrives som svage til stærke, undertiden med 10 % syge Planter (R. Sørensen, Fjerritslev). Bintje og King Edward er de Sorter, der hyppigst nævnes med Krøllemosaik, men ogsaa hos andre Sorter som: Up to date, Alpha, Alma og Brønderslev synes den at være almindelig og hyppigt stærk. Om Grunden til stærke Angreb skrives fra Samsø: »Meget i Bintje. Forekomsten i denne Sort dog ganske afhængig af den Interesse, der vises Udskiftning af Læggemateriale. Ved Indkøb af dette fra de rigtige Avlssteder er

Angrebet i første Aars Avl lig 0, men ved fortsat Avl fra faa ‰ til faa ‰ i andet Aar og indtil 20 ‰ i tredje Aar« (P. Riis Vestergaard).

Om Rynkesyge skrives i 31 Beretninger, at den er meget almindelig og da navnlig i Bintje, men ogsaa i andre Sorter. Angrebets Styrke er yderst forskelligt og vel hyppigst svagt, men dog undertiden ret stærkt, hvorom skrives: »1—2 ‰, men ogsaa 8—10 ‰ syge Planter« (N. Stigsen, Ulfborg), »ikke over 2 ‰« (Knud Henneberg, Varde), »fra faa Promille til 8—10 ‰« (Aage Buchreitz, Ribe), »Bintje med indtil 16 ‰« (H. Jensen, Lammefjorden), »hos Bintje ofte ca. 50 ‰ syge, sine Steder næsten 100 ‰«; »Rynkesyge er langt den overvejende Kassationsgrund« (N. M. Nielsen, Kalundborgegnen) og »Bintje 4—10 ‰ efter godt Læggemateriale« (H. E. Jensen, Hillerød). I flere Beretninger skrives om formodede gode Smittebetingelser i 1947: »1947 maa have været et usædvanligt Smitteaar« (Nørgaard Pedersen, Rønde), »i de markkontrollerede Kartofler er der meget mere Rynkesyge end sædvanligt« (Arne Anthonsen, Give) og »Kartofler, hvis Ophav i 1947 blev godkendt i Klasse A blev i Aar kasseret for ca. 12 ‰ syge Planter. En Bintjemark, hvor vi sidste Aar ikke kunde finde en syg Plante, viste i Aar ca. 3 ‰ syge; Blokudvalg, samme Mark, taget op 1/8 1947 viste 0 syge Planter« (N. Engvang Hansen, Allingaabro).

Simpelmosaik synes, efter Beretningerne, ikke at have haft saa stor Udbredelse, som Krøllemosaik og Rynkesyge. Der skrives dog i 14 Beretninger om almindelige, men svage Angreb i mange Marker, hvor den især er konstateret hos Bintje og Up to date, men ogsaa hos andre Sorter som: Dianella, Juli, Alpha, Erdgold, Preussen, Æggeblomme o. s. v. (Sv. Svendsen, Tylstrup) og »værst i Voran, dernæst Ackerregen og Up to date« (R. Sørensen, Fjerritslev), »i Bintje er Simpelmosaik meget udbredt, men det er dog kun i enkelte Marker, at jeg ved Tælling har fundet en større Procentdel angrebne Planter« (N. Stigsen, Ulfborg), »Bintje og Up to date viser i mange Marker fra ganske faa ‰ til mange ‰ syge Planter, og det undersøges nu, hvilket Virus der er Tale om« (Kai Geert Petersen, Studsgaard).

Stregsyge omtales blot i 5 Beretninger, og Angrebene synes som Regel at være sjældne og svage, men Sygdommen er dog i Aar langt stærkere fremme end sædvanligt. »Findes ret ofte i Markerne, men blot forholdsvis faa Planter bærer de typiske Symptomer synlige; der vil dog sikkert indenfor kort Tid komme synlige Symptomer, hvis vi vedblivende holder det varme Vejr. Planterne uden de typiske Stregsygesymptomer staar nærmest som svage, rynkesyge Planter« (Kai Geert Petersen, Studsgaard).

Fra Sydsjælland foreligger følgende Tællinger af ovennævnte Mosaiksygeformer, der hidrører fra viruskontrolleret Læggemateriale 1947 (P. Grøntved, Næstved):

	Bintje	King Edward	Webbs	Alpha	Up to date
Antal Marker kontr. ialt	59	6	6	4	3
Krøllemosaik:					
0—0,5 %/o	55	4			1
0,5—1,0 »	2	1			
1,0—1,5 »	2				
1,5—2,0 »		1			
2,0— »				1	
Rynkesyge:					
0—0,5 %/o	27	2	1		1
0,5—1,0 »	14	1	2	2	2
1,0—1,5 »	4			1	
1,5—2,0 »	7	1	1	1	
2,0— »	7	2	2		
Simpelmosaik:					
0—0,5 %/o	48	3			2
0,5—1,0 »	9	1		1	1
1,0—1,5 »	1	1		2	
1,5—2,0 »	1	1			
Stregsyge:					
0—0,5 %/o	58			1	
0,5—1,0 »	1				

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*) blev ikke af særlig stor Betydning i Juli. Af ialt 59 Beretninger skrives i 18 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 22 om sjældne, og heraf i 20 om svage og i 2 om stærke Angreb, medens der i 23 Beretninger skrives om almindelige Angreb og heraf i 19 om svage og i 4 om stærke. Efter Meddelelser modtaget omkring d. 1. udsendtes første Sprøjtevarsel d. 8.; men først over Midten af Maaneden synes Skimmelen at brede sig, omend langsomt; andet Sprøjtevarsel udsendtes d. 24. Skimmel synes hovedsagelig at være iagttaget hos Bintje og King Edward samt i enkelte Tilfælde hos Up to date. Det tørre Vejr, der varede ved Maanedens Udgang, var antagelig een af Aarsagerne til, at Skimmelangrebene næsten standsede.

Kartoffel-Bladpletsyge (*Alternaria solani*) synes at have været mere almindelig end vanligt. Af ialt 57 Beretninger skrives vel i 32 om intet eller ubetydeligt Angreb, men i 19 om sjældne Angreb, og heraf i

14 om svage og i 5 om stærke samt endelig i 16 Beretninger om almindelige Angreb, og heraf i 13 om svage og i 3 om stærke. I enkelte Beretninger skrives: »meget udbredt i Aar, særlig hos Alma og Alpha« (H. Gyde Christensen, Fjerritslev), »ret udbredt, særlig hos Alpha og Webbs; Bordeauxvædske synes at give god Bekæmpelse« (R. Sørensen, Fjerritslev), »ualmindelig fremtrædende i sidste Halvdel af Juli, enkelte Bintjemarker ved at visne som Følge heraf« (A. P. Aidt, Viborg), »stærkt Angreb i 2 Marker med Bintje« (N. Stigsen, Ulfborg), »iagttaget paa Bintje, Up to date, King Edward, Primula, Craigs Defiance, Arron Pilot og Arron Banner; endnu har den gjort langt større Skade end Skimmel« (Kai Geert Petersen, Studsgaard), og »der findes ret ofte middelsvære Angreb, og stærke Angreb ses jævnligt i Kolonihaver« (P. Grøntved, Næstved). Der blev modtaget 5 Prøver med Bladpletsyge.

Kartoffel-Rodfiltsvamp (*Corticium solani*). Svampens Graabenstadium nævnes i et Par Beretninger som almindeligt og med Rulning af Bladene, der undertiden kan blive Aarsag til Forveksling med Bladruelsesyge.

Graaskimmel (før Drueskimmel) (*Botrytis cinerea*) blev konstateret et Par Steder i Marken samt hos 5 indsendte Prøver. Svampens Angreb konstateret paa Stænglerne, hvilket er sjældent, og disse blev dræbt paa et langt Stykke, især nær Jorden, blev bløde og knækkede.

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) konstateredes hos 2 indsendte Prøver.

Sortbensyge (*Bacillus phytophthorus*). Der foreligger ialt 41 Beretninger om denne Sygdom, som fremdeles synes at være almindelig, og der blev iagttaget mange sildige Angreb. Disse synes dog sjældent at være stærke, omend der skrives om enkelte stærke Angreb, der navnlig blev konstateret ved stærk Spredning af Smitte under daarlige Opbevaringsforhold, ved Varmeskade, ved Brug af overskaarne Knolde o. s. v. I flere Beretninger skrives, at Angrebene er svage og faa: »usædvanligt lidt, undtagen i enkelte Marker« (A. P. Aidt, Viborg), og »meget lidt Angreb i Aar« (J. J. Søndergaard, Silkeborg). Bintje og Alpha er de Sorter, der hyppigst nævnes som angrebne, men der skrives ogsaa, at »i Bintje ses Angrebet yderst sjældent« (Nørgaard Pedersen, Rønde). Fra Sydsjælland meddeles følgende Tællinger fra Marker med viruskontrollerede Læggekartofler 1947: »af 59 Marker med Bintje havde 55 Marker fra 0—0,5 % syge og 4 Marker fra 0,5—1 %« (P. Grøntved, Næstved).

Kaliumbrist synes at have været mere fremtrædende end sædvanligt, og Symptomerne var meget tydelige; af ialt 37 Beretninger skrives i 24, at Kaliumbrist blev iagttaget ret ofte og undertiden var stærk med tidlig Visnen af Toppen. Der blev modtaget 10 Prøver med Kaliumbrist.

Om Lynskade skrives: »i en Plet med Diameter 10—12 m laa Planterne med et Udseende ikke helt uligt Sorteben, men med kamret Stængel og frisk Rod« (J. A. Jacobsen, No ved Ringkøbing).

GULEROD.

Gulerodens Sortraad (*Stemphylium radicinum*) konstateredes paa indsendt Prøve.

HØR.

Stængelpletsyge (*Polyspora lini*) konstateredes hos 2 indsendte Prøver.

Tørkeskade konstateredes hos 10 indsendte Prøver; Tørke synes i Pletter i Marken at have hæmmet Hørrens Vækst ret stærkt.

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPLANTER.

Besvarelse af 25 af de udsendte Skemaer har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb el. ubet.	Angreb sjældne		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Frugtfald paa Æble.....	2	4	0	12	11
Æbleskurv.....	1	3	2	15	8
Pæreskurv.....	3	5	3	9	4
Løgskimmel paa Skalotter.....	2	11	1	3	2
Løgskimmel paa Kepaløg.....	6	7	0	0	2
Selleri-Bladpletsyge.....	7	5	4	4	0

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Frugtfald. Det har været almindeligt, at mange Æbler er faldet i Aar. Mange Steder synes Frugtfaldet at have bevirket en passende Udtynding, men nogle Steder har det dog været for kraftigt. F. Eks. skrives fra Odense Amt: »Frugtfald almindeligt, men absolut ikke for stærkt« (J. Kortegaard), fra Varde-Esbjergene: »Mange Steder betydeligt Frugtfald, saa godt som ingen Steder for meget, de fleste Steder for lidt« (M. Sørensen), fra Aalborg Amt: »Den Udtynding, som man i Maj regnede med at skulle foretage, er ikke blevet nødvendig, Træerne har selv reguleret det, enkelte Steder har Frugtfaldet dog været for rigeligt« (Jørg. Jørgensen), fra Gram: »Frugtfaldet bliver ved i Aar, saa Æblehøsten nærmer sig stærkt middel eller lidt der under« (A. Diemer). I Svendborg Amt har Frugtfaldet været stærkt mange Steder, særlig paa Pederstrup og Filippa, som Grund hertil angives foruden Angreb af Æblehveps ogsaa mangelfuld Ernæring og daarlige Blade (Sture Cederberg). »Junifaldet er blevet ved ind i Juli og har mange Steder været

meget stort. Desuden ser det ud til, at mange Æbler bliver for smaa i Aar. Vi havde koldt og skyet Vejr for længe, og nu da Varmen kom, var der mange Steder her i Jylland rigtig bundtørt« (Lars Hansen). Fra Maribo Amt skrives dels, at Frugtfalet i Juli mange Steder har været stærkt paa Cox' Orange (Sander Nielsen), og dels at enkelte Frugtavlere har klaget over stadigt Frugtfalet, men det synes i de fleste Tilfælde at skyldes den rigelige Ansætning, og Frugtfalet ser ikke ud til at have været for stort (J. Klarup-Hansen).

I Nørrejylland fik Laxtons superb et mægtigt Blad- og Frugtfalet efter Sprøjtning med 0,1 % Mangansulfat + 0,1 % Jernvitriol + 1 % Midol + $\frac{1}{4}$ % Bordosan (Arne Pallesen).

Bløge og smaa Blade har vist sig paa Æbletræer i Jylland som Følge af almindelig Underernæring i Plantager med vedvarende Græs under Træerne. Fænomenet er maaske særlig fremtrædende, fordi Sommerens første Halvdel har været saa tør.

Æbleskurv (*Fusicladium dendriticum*) er meget udbredt, men af meget forskellig Betydning, hvilket naturligvis for en Del staar i Forbindelse med forskellige Sprøjtninger, men dette er ikke den eneste Aarsag til Forskellen. Der skrives saaledes fra Maribo Amt, at Skurven optræder meget forskellig i Styrke; Skellet kan ikke altid drages mellem mere og mindre sprøjtede, saa andre Forhold maa spille ind, maaske særlig Forskellighederne i Tidspunkterne for Sprøjtningens Udførelse (J. Klarup-Hansen). Fra Maribo Amt skrives endvidere, at Skurven har bredt sig betydeligt i de fleste Plantager, det synes som om f. Eks. Coulon, der tidligere blev anset for at være ret modstandsdygtig, er blevet modtagelig (Sander Nielsen). I Nordthy er Skurven slem mange Steder, selv efter gentagne Sprøjtninger, hvor man ikke har lagt Vægt paa de tidlige Sprøjtninger (G. Ejsing). I Salling og Fjends er Angrebene almindelige, især i Privathaver og i Plantager med Tætplantning, men der findes ogsaa mange saa godt som skurvfri Plantninger (Frode Olesen). Fra Odense Amt skrives, at friske Infektioner kan ses nu overalt efter Bygevejret, saavel paa Frugter som paa Blade, en Del holder sig tilbage fra at sprøjte med Bordeauxvædske nu, da den snavser Frugterne saa meget til (J. Kortegaard). Paa Varde-Esbjergene findes Skurven i mild Grad og den breder sig bemærkelsesværdigt lidt (M. Sørensen). Fra Svendborg Amt skrives, at Skurven er mange Steder slem paa Grund af mangelfuld Sprøjtning, men har Ernæringen ikke været i Orden, er Træerne langt mere udsatte for Angreb, end hvor Væksten er god (Sture Cederberg).

Pæreskurv (*Fusicladium pirinum*) synes som Helhed at være noget mindre udbredt og noget mindre alvorlig end Æbleskurven, der skrives f. Eks. fra Svendborg: »Pæreskurven er pletvis slem, men er ikke saa udbredt som Æbleskurven« (Sture Cederberg), og denne Udtalelse synes i Hovedsagen lige saa godt ogsaa at kunne gælde for andre Dele af Landet. At det mest er Frugterne, det gaar ud over, er ikke noget usædvanligt, f. Eks. skrives fra Maribo Amt, at Frugterne af Clapps Favorite

er mange Steder stærkt angrebet, men ogsaa fine Pærer findes (J. Klarup-Hansen), fra samme Lokalitet skrives dog ogsaa, at Angreb paa Aarskuddene er ofte set (Sander Nielsen).

Der er modtaget mange Prøver med Vin med Kræntning, saaledes at mange Druer er brune og ødelagte.

Pletskurv (*Plectodiscella veneta*) er iagttaget flere Steder paa Hindbærstængler i Nordthy. Stængelsygen (*Didymella applanata*) er udbredt der, ligesom Hindbærrene oftest er mere eller mindre angrebet af Virussygdomme (G. Ejlsing). Den Udtalelse kunde vist nok lige saa godt være kommet fra mange andre Dele af Landet. Hindbærplanterne er ikke nær saa sunde, som de burde være.

KØKKENURTER.

Løgskimmel (*Peronospora destructor*) har været mild i sin Optræden paa Skallerne i Aar. Fra Odense gøres der opmærksom paa, at Folk, der ikke er særlig kyndige, ofte forveksler de gule Spidser, der ses saa meget paa Skallerne, med Løgskimmel; de gule Spidser skyldes uheldige Vækstforhold (J. Kortegaard). I Svendborg Amt er der pletvis stærke Angreb og fra Maribo Amt skrives, at Skallerne er mange Steder helt nedvisnede og Angrebene synes at være slemme i Aar (J. Klarup-Hansen). Svampen har ligeledes været meget mild paa Kepaløg i Aar.

Mosaiksyge (*Allium Virus 1*) var i et Tilfælde ret udbredt paa Kepaløg i Maribo Amt (J. Klarup-Hansen).

Selleri-Bladpletsyge (*Septoria apii*) optræder varierende, men som Helhed ikke alvorligt. Nedenstaaende Udtalelse, der kommer fra Jylland, synes at have Gyldighed for hele Landet: »Enkelte Steder slemme Angreb, andre Steder slet ingen — og en Del Steder Smaapletter i Bedene« (Lars Hansen). Fra Varde-Esbjergene skrives, at Angrebet ofte kan føres tilbage til bestemte Formeringsvinduer (M. Sørensen).

Ufrugtbare Jordbær er et alt for almindeligt Fænomen, som sikkert ikke alene skyldes uheldige Vækstforhold enten nu eller sidste Aar eller begge Aar, men andre Aarsager. Fra Nordsjælland skrives, at det er almindeligt at finde Jordbær, særlig 1. Aars, som ikke rigtig vil bære, men som bliver haarde og mørkere i Bladstilkene end de sunde Planter, samt faar Sideskud og forholdsvis faa Ranker. En enkelt Avler har haft ca. 20 % saadanne Planter (C. T. L. Worm). De ufrugtbare Jordbær er et Fænomen, som burde undersøges nøje, men som sikkert ikke er let at komme til Bunds i. I saadanne Jordbær, som de oven for beskrevne, er der fundet enkelte Aal, men ikke saa mange, at man kan give dem Skylden for Skaden.

PRYDPLANTER.

Tjørnemeldug (*Podosphaera oxycantha*) findes ualmindeligt meget paa Varde-Esbjergene (M. Sørensen).

Hvide Hjertesud er set paa Tagetes (Yellow supreme), der har været indsendt til I. E. Ohlsens plantepatologiske Laboratorium fra to

forskellige Lokalteter. I det ene Tilfælde var der 20 % saadanne Planter paa et Areal paa 1000 m², i det andet Tilfælde var 900 af 1000 Planter saadan.

Til Statens plantepatologisk Forsøg i Lyngby har der ogsaa været indsendt hvidhjertede Tagetes.

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LANDBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Flertallet af Indberetningerne melder om Angreb af alvorlig Karakter. Fra Odsherred skrives: »I Hørve, Asnæs og Højby har jeg set ret ondartede Angreb i Havre og i Hørve tillige i en Hvedemark, der stødte op til en angrebet Havremark« (A. Ploug-Jørgensen). Fra Samsø: »Iøjnefaldende Angreb sjældne. Lettere Angreb mere almindelige end de fleste Landmænd tror« (P. Riis Vestergaard). Fra Nyborgeggen: »Ved systematisk at undersøge alle Kornmarker paa Ejendomme, hvor jeg er kommet, har jeg konstateret Havreaal i omtrent alle Marker med Havre, Byg og Hvede. Selv paa Ejendomme, hvor Sædskiftet skulde være i Orden, og hvor Kornavlens staar saa godt som nogen Steder. Ogsaa paa Rajgræs har jeg konstateret Angreb« (M. Bjerg). Fra Vestfyn: »Foruden paa Havre er Havreaal blevet konstateret i mange Hvedemark og i mange Tilfælde i kraftigt Grad« (J. Vang). Fra Ribeegnen: »Vi har mange daarlige Sædskifter, men endnu har jeg ikke set Havreaal her paa Egnen« (A. Buchreitz). Ogsaa fra Vejle Vesteregn skrives, at Angreb ikke er set (A. Anthonsen). Fra Aarhus skrives: »Almindelig udbredt over hele Amtet. Jeg har set to Havremarker, hvor der ikke var Angreb. Havredyrkningen maa nu standses eller stærkt begrænses« (J. Pedersen). Fra Morsø: »Ved en systematisk Undersøgelse i Frøslev Sogn er der fundet Angreb paa 51 af ialt 61 Ejendomme« (Engelhardt Jensen). Fra Bornholm skrives, at Angrebene har været svagere end ellers (A. Juel-Nielsen).

Guldbasser (*Cetonia cuprea*). Paa Ringkøbingegnen observeredes nogle af disse smukke Biller gnavende paa Aksene af Rug og Byg. Dyrenes Gnav var sort, og Kærnerne helt gnavet væk (J. A. Jacobsen).

Halmhvepsen (*Cephus pygmaeus*). Paa Nordøstfalster er bemærket en ret stor Angrebsprocent i Hvede (H. Rasmussen). I et Stykke Hvede paa Skærbækeegnen var ca. 10 % af Straaene angrebet (V. Johnsen).

Den Hessiske Flue (*Mayetiola destructor*). Fra Kolind skrives, at to Marker med Vaarrug var stærkt angrebet. Ca. 25 % af Planterne var ødelagt (E. Staunskjær). Paa Viborgeggen er fundet svage Angreb i Vaar- og Vinterrug (J. Tarp).

Bygfluens Larve (*Chlorops taeniopus*). Fra No skrives om svage Angreb iagttaget i sent saaede Bygmarker (I. A. Jacobsen).

BÆLGPLANTER.

Stængelaal (*Tylenchus dipsaci*). Der foreligger kun faa Indberetninger om stærkere Angreb. Fra Sydsjælland skrives, at Angreb er ret almindelige i Rødkløver, især i Frøavlslandbrug, sjældent i Hvidkløver og Lucerne (P. Grøntved). Fra Lolland-Falster: »Almindelig i Kløver paa Vestlolland og i mange Smaabrug med 6-Aars Sædskefte« (H. H. Holme Hansen). Fra Ærø: »Ved en systematisk Undersøgelse fandtes Kløveraall i 20 % af Markerne, navnlig paa kold og vaad Jord. Hvidkløveraall forekommer meget sjældent« (J. Rindom). Fra Morsø: »En orienterende Undersøgelse viser, at Kløveraall forekommer i baade Rød- og Hvidkløver i de fleste Marker. Umulig at komme til Livs uden en omfattende Omlægning af Sædskefterne« (Engelhardt Jensen).

Ærtelusen (*Macrosiphum pisi*). Fra Morsø skrives, at Ærtelusen har hærget stærkt i de sidste 14 Aar. Sprøjtning og Pudring med DDT har virket daarligt (Engelhardt Jensen). Fra Struer-Eggen: »Angriber ondartet, særlig de sent saaede Marker. Med godt Resultat bekæmpet med Bladan-Pudder« (G. Danø).

Bladrandbiller (*Sitona flavescens*). Fra en Hvidkløvermark ved Gjørlev indsendtes 29/6 en Del Snudebillelarver, der mentes at være Aarsag til daarlige Pletter i Marken. Billerne klækkedes den 30/7 og viste sig at være ovennævnte Art.

BEDER.

Roeaal (*Heterodera schachtii*). Et Angreb er fundet i en Sukkerroemark ved Faarevejle (A. Ploug-Jørgensen).

Bedelus (*Aphis fabae*). Selv om Angreb har været almindelige, har Skaden hidtil oftest været af meget begrænset Omfang. Fra Roskilde skrives: »Har optraadt mærkeligt faatalligt i Aar« (M. Greve). Fra Sorøegnen: »Angreb er almindeligt forekommende og trykker undertiden Roemarkerne ret stærkt« (Ib Trojaborg). Fra Skelskør: »Intet Angreb af Betydning. Lusen har kun haft meget ringe Udbredelse i Aar og har ingen Skade anrettet« (H. Wraae-Jensen). Fra Lolland-Falster: »Godartede, nu næsten ophørte Angreb i Frøroer og 1-Aars Roer« (H. H. Holme Hansen). Fra Vestfyn: »Næsten at finde i alle Bederoemarken, men sjældent saa ødelæggende som sidste Aar. I Bedefrøet har der ikke været stærkere Angreb, end at de fleste Steder har kunnet holdes nede ved Knibning og pletvis Sprøjtning« (J. Vang). Fra Skærbæk: »I denne Tørke breder Lusene sig meget stærkt paa Roerne, næsten i alle Marker findes Planter, hvor Bladranden bøjer sig om og rynker« (V. Johnsen). Fra Skanderborg Amt: »Almindelige og stærke Angreb i Frøroer og 1-Aars Roer« (N. Pedersen).

Bladtæger (*Calocoris bipunctatus?*). Fra Nordøstfalster skrives om ret stærke Angreb i Bederoer, hvis Top blev misdannet (H. Rasmussen). Paa Stevns fandtes ligeledes Angreb i Bederoer adskillige Steder (H. R. Hansen).

Oldenborrelarver se Diverse.

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*). Fra Skanderborg skrives: »Skjoldbilleren og dens Larve har enkelte Steder angrebet Bederoerne ret slemt. Saavel DDT som Blyarsenat har virket godt« (N. Pedersen). Fra Fyn: »Har flere Steder optraadt ret ondartet sammen med Bedejordloppen. Roebledene ofte stærkt perforeret« (Mariegaard). Enkelte ret slemme Angreb er endvidere rapporteret fra Ulstrup (H. P. Nielsen). Ellers er der kun bemærket ubetydelige Angreb.

Knoporme se Diverse.

Bedefluen (*Pegomya hyoscyami*). Af de Beretninger, der foreligger fra denne Maaned, melder de 18 om »Intet Angreb«, medens Resten betegner Angrebene som svage og helt uden Betydning. Fra Bornholm skrives der saaledes: »Bedefluen har i Aar vist sig en Del Steder, men har ikke foraarsaget nogen Skade« (A. Juel-Nielsen). Fra Karise skrives: »Set i alle Marker — men ingen paaviselig Skade« (O. Thøgersen).

I Lyngby klækkedes Fluer af 2. Generation i Slutningen af Juni og i Begyndelsen af Juli iagttoges Æglægningen. Omkring d. 8/7 klækkedes de første Æg. Ved Maanedens Slutning var alle Larverne vandret ud af Bladene.

KAALROER, KAAL O. A. KORSBLOMSTREDE.

Kaaltægen (*Eurydema oleracea*). Fra Vestfyn skrives, at Kaalroerne er kraftigt suget i de fleste Marker (J. Vang). Fra Ryomgaard skrives om enkelte kraftige Angreb (Kjær). Ved Ulstrup blev en sent saet Turnipsmark totalt raseret. Ogsaa Kaalroer og Sennep var berørt af Angrebet. Pudring med DDT angives at have vist god Virkning (H. P. Nielsen). Ellers foreligger intet om Angreb af Betydning.

Kaallus (*Brevicoryne brassicae*). Dette Skadedyr har hærget i usædvanligt Omfang baade i Mark og Have. Der foreligger 28 Beretninger om stærke, ofte katastrofale Angreb paa Kaalroer. 12 Beretninger melder om svage Angreb, og kun 4 skriver, at Angreb ikke er set. Fra Kalundborg-egnen skrives: »Luseplagen er forfærdelig, og Tørken forværrer Billedet. Nogle Marker kan lugtes langt væk« (N. M. Nielsen). Fra Sorø: »Det er ikke ualmindeligt at se Kaalroemarken, der ser helt nedvisnede ud« (Ib Trojaborg). Fra Vestfyn: »Helt katastrofale Angreb i en Mængde Kaalroemarken. Paa lette Jorder har Kombinationen Tørke-Kaallus taget Bladene helt« (J. Vang). Fra Røndeegnen: »Angrebene var haarde i Frøroemarkerne, nu har de samlet sig om 1-Aars Markerne med en hidtil ukendt Styrke. I adskillige Marker har Lus og Tørke samarbejdet, saa der ikke er en Spire Grønt tilbage (Nørgaard-Pedersen). Fra Allingaaebro: »Om der ikke meget snart kommer Regn og helst en Sygdom blandt Kaallusene, kan vi paa langt de fleste Ejendomme afskrive vore Kaalroemarken i Aar. Tørken er her paa visse Strøg en Katastrofe: Intet Græs og maaske heller ikke nogen Kaalroer til Dyrene. Aldrig har vi set tilnærmelsesvis saa store Ødelæggelser foraarsaget af Kaallusen« (N. Engvang Hansen). Endvidere saas det ofte, at Gul Sennep var meget stærkt besat med Lus.

Ogsaa Kaalen har lidt meget. Af de 17 indkomne Beretninger melder

de 16 om stærke Angreb. Fra Sorø skrives: »Overalt meget alvorligt. Adskillige Steder er Hoveddannelsen i Rød- og Hvidkaal som Følge af Angrebet daarlig begyndt. Selv Grønkaal er temmelig lusede« (O. V. Borup). Fra Svendborg: »Meget slemme mange Steder. Planterne ligner snart Savoykaal allesammen« (S. Cederberg).

Oldenborrelarver se Diverse.

Kaalbladhvepsen (*Athalia spinarum*). Fra Jylland, Ærø, Lange-land og Møn indløb ialt 10 Beretninger om stærke Angreb paa Kaalroer, Turnips og Gul Sennep. Desværre kunde Derris ikke skaffes i de ønskede Mængder. Arsenikmidler, Bladan, 666 og DDT anvendtes en Del Steder, men man glemte ofte, at disse Midler er mere eller mindre farlige for Bierne, naar de udbringes paa Sennepsafgrøder, der endnu blomstrer!

I Laboratoriet gik Larverne i Jorden fra omkring d. 17/7 og de første Hvepse viste sig d. 30/7.

Fra Møn skrives: »Der er iagttaget ret stærke Angreb i Sennepsmarker. En enkelt Landmand forsøgte Bekæmpelse med et 666-Pudder, men det var tilsyneladende uden Virkning« (S. A. Pedersen). Fra Langeland: »Stærke Angreb i Sennepsmarker afribber Stænglerne helt for Blade. Bekæmpelse er foretaget med Derris, men da det er vanskeligt at fremskaffe, er der sprøjtet med Blyarsenat med nogenlunde Virkning. Sprøjtning med Bladan er meget virksomt, og derfor er det brugt i de fleste Tilfælde, naar det kunde skaffes« (A. Rasmussen). Fra Ærø: »Først paa Maaneden hægedes Kaalroer, Turnips og Gul Sennep, men mange Steder forsvandt Larverne ret hurtigt uden at have forvoldt megen Skade« (J. Rindom). Fra Vis Herred i Sønderjylland: »Larverne har gjort stor Skade i Kaalroer og Sennepsmarker. Pudring med Derris og Sprøjtning med Bladan har virket udmærket mod Larverne. Derimod har Pudring med DDT og 666 virket daarligt ved Anvendelse af 15 kg pr. ha. Den dobbelte eller 3-dobbelte Mængde har virket nogenlunde tilfredsstillende« (N. A. Drewsen). Fra Gram: »Denne Larve har været overordentlig slem i Aar. 1 kg Blyarsenat til 100 Liter Vand har ikke ødelagt Larverne, derimod har Schweinfurtergrønt vist sig mere virksomt« (A. Mortensen). Fra Vejen-Brørup: »Ganske overordentlig slemme Angreb paa Marker med Gul Sennep« (A. Dam Kofoed). Et enkelt Angreb i Kaalroer fandtes ved Ulfborg (N. Stigsen). Fra Fjertritslev skrives om tre Angreb i Kaalroer. Der blev sprøjtet med DDT, der standsede Angrebet (R. Sørensen). Ogsaa fra Nordthy skrives, at et Par stærke Angreb bekæmpedes med dette Middel (J. K. Madsen). 5 Tdr. Land Gul Sennep paa Strueregnen blev afribbet paa 4 Dage (G. Danø).

Knoporme se Diverse.

Krusesygegalmyggen (*Contarinia nasturtii*). Fra alle Egne af Landet meldes der om Angreb af dette Skadedyr, men i vekslende Styrke. Af de 52 indløbne Beretninger melder kun 4 om manglende Angreb, medens 17 betegner Angrebene som svage og betydningsløse og 31 som mere eller mindre ondartede eller endog helt ødelæggende. Angrebsstyrken kan være

vanskelig at bedømme, idet Luseangreb og Tørken præger Planterne. Saaledes skrives der fra Kalundborgegnen: »Der var Tilløb til en Del Angreb, men Lusene og Tørken er nu ene om at præge Planterne« (N. M. Nielsen). Hjerteforraadnelsen synes ikke at spille nogen særlig Rolle, idet ingen af Indberetningerne melder om Iagttagelser over dette Fænomen. Fra Morsø skrives: »Angreb forekommer almindeligt i Kaalroer. Dog af mindre Betydning end de foregaaende Aar. Ingen Hjerteforraadelse i Aar« (Engelhardt Jensen). Og fra Røndeegnen: »Usædvanlig kraftige Angreb, men det er i Øjeblikket Kaallusene, der dominerer i Kaalroerne. Halsraad efter Galmygangreb er endnu ikke set« (Nørgaard Pedersen).

Som sædvanligt findes de mest ødelæggende Angreb i Hovedkaalen og Blomkaal. Fra Ulslev skrives: »For et Par Aar siden maatte vi opgive Rødkaalen. Nu opgiver vi Hvidkaalen. DDT har ikke virket! Det skal indrømmes, at vi — nødtvungent dyrker Kaal efter Kaal« (Georg Jensen), og Fra Slagelse-Skelskør: »Det er som sædvanligt Blomkaal og Rødkaal, der er mest medtaget. Sprøjtning med Bladan paa Frøbedene og igen senere synes at være godt« (A. Sauer).

Fra Jelling: »Pudring med DDT og 666 har gennemgaaende virket godt« (K. M. Hove). Der synes saaledes at være delte Meninger om, hvorvidt DDT egner sig til Bekæmpelse af Krusesygegalmyggen. Der er dog ingen Tvivl om, at det virker, men som det ogsaa fremhæves i een Indberetning (Lars Hansen), synes det vanskeligt at finde det rette Tidspunkt for Behandlingen.

I Kaalroerne er Angrebene en Del varierende fra Sted til Sted, men alt i alt synes det, som om denne Afgrøde klarer Angrebene relativt godt. Saaledes skrives der fra Ask: »Findes i alle Kaalroemarker, men jeg har ikke Indtryk af, at Angrebene betyder noget« (H. Jensen), og fra Give: »Selv om en Del Planter er angrebne, klarer de Angrebet godt« (A. Anthonsen). Fra Tylstrup meddeles: »Kaalroerne ser for Tiden godt ud — de staar kraftige og grønne, særligt de tidligt saaede, men de bærer stærkt Præg af Krusesygegalmyggen, idet en stor Procentdel har været stukket og er flertoppede« (S. Svendsen).

Fra Nyborgegnen skrives: »Angrebene er almindelige. Skaden kunde vist begrænses en Del, hvis det ikke var saa almindeligt i Sædskeftet at have Markerne til at ligge ved Siden af forrige Aars Mark« (M. Bjerg).

Kaalfluellarver (*Chortophila spp.*). 7 Beretninger melder, at Angreb ikke er set i Kaalroerne, medens der i 20 skrives om svage og kun i 5 om stærke Angreb. Det er paafaldende, at Angrebene gennemgaaende har været af beskedent Omfang i Jylland. Fra Odsherred skrives: »Ondartede Angreb, der i Forbindelse med Angreb af Kaallus, er i Færd med at gøre det af med en Kaalroemark« (Ploug-Jørgensen). Fra Stevns: »Har foraarsaget en Del Skade« (O. Thøgersen). Fra Vis Herred: »Angreb af Kaalfluellarver er mange Steder meget ondartet« (N. A. Drewsen). Fra Fjertritslev: »Almindelige Angreb i de fleste Kaalroemarker, men Angrebene er ikke nær saa ondartede som i Fjor« (R. Sørensen). Fra Morsø:

»Enkelte spredte Angreb. Sprøjtning med DDT ved Angrebets Begyndelse har haft udmærket Virkning« (Engelhardt Jensen).

Angrebene i Kaalen maa vist nærmest karakteriseres som »normale« og sjældent af katastrofalt Omfang. Fra Gram skrives: »Har grasseret slem, hvor intet er gjort. Dypning af Planternes vaade Rødder i 20—25 % DDT har holdt for Larverne her i to Aar nu« (A. Diemer).

KARTOFLER.

Kartoffelaal (*Heterodera rostochiensis*). Angreb er fundet forskellige Steder paa Slangerupegnen (H. E. Jensen) samt paa Ærø (J. Rindom).

Oldenborrelarver se Diverse.

SKÆRMPLANTER.

Gulerodsbladloppen (*Trioza apicalis*). Fra Nordsjælland skrives, at dette Skadedyr er en slem Plage de fleste Steder. En enkelt Avler har forsøgt med DDT-Sprøjtning og beretter om fint Resultat (C. T. L. Worm).

Gulerodsfluen (*Psila rosae*). I 18 af de indsendte Beretninger skrives der om stærke Angreb, 13 melder om svage mens kun 6 skriver, at Angreb ikke er iagttaget. Ikke alene Gulerødder, men ogsaa Persille angribes i ret udstrakt Grad. Saaledes skrives der fra Sønderjylland: »I gamle indesluttede Haver er ikke alene 100 % af Gulerødderne gaaet, men ogsaa Rod- og Kruspersille« (M. Surlykke Wistoft), og fra Nyborg: »Stærke Angreb i Gulerødder og Persille — ogsaa hvor der ikke er anvendt Staldgødning. Vanding med Frugttrækarbolineum virker omgaaende« (M. Bjerg). Fra Nordsjælland skrives: »Angrebet varierer stærkt fra Sted til Sted. I mange Smaahaver er som sædvanligt alle Gulerodsplanterne ødelagt« (C. T. L. Worm). Og fra Sorø Amt: »Hvor der ikke har fundet Vanding med Frugttrækarbolineum eller 666 Sted er Angrebene ret alvorlige« (O. V. Borup). Fra Nordøstfalster: »Gulerodsfluens Larve har gjort ret stor Skade, nogle Steder har Angrebet været helt ødelæggende i Haverne« (H. Rasmussen). Fra Kibæk: »Den har været meget almindelig, men Regnen og Varmen har faaet Gulerødderne til at gro fra Angrebet« (Quistgaard Mortensen). Fra Jylland skrives der i visse Tilfælde ogsaa om meget stærke Angreb i Markerne, f. Eks. fra Gram: »selv i Markerne er den slem i Aar« (Diemer), og fra Morsø: »Almindeligt forekommende i Marker, der ligger i Læ. God Virkning af Vanding med Frugttrækarbolineum« (Engelhardt Jensen).

INDUSTRIPLANTER.

TOBAK.

Knoporme se Diverse.

SKADEDYR PAA HAVEBRUGSPLANTER.

FRUGTTREER OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*) paa Frugttræer. Der er indløbet 17 Beretnin-

ger om Angreb paa Frugttræer. Kun een af disse melder, at Angreb ikke er set. 13 skriver om stærke, 3 om svage Angreb. Det fremhæves ofte, at Angrebene er værst paa Blomme. Fra Sorø Amt skrives: »Overalt alvorlige Angreb. Blommetræerne er næsten allevegne helt sorte. Æblefrugterne ofte deformerede« (O. V. Borup). Fra Maribo Amt: »Sidst i Juli er Bladlusene næsten helt forsvundet fra Frugttræerne, men der er tydelige Spor efter dem i Form af Luseæbler og sorte Skudspidser. Blommelusen har mange Steder været overordentlig talrig. Folk talte om Blommetræer »hvide af Lus« (Klarup-Hansen). Fra Blangstedgaard: »Paa nær Kirsebær har vi paa alle Frugttræer haft svære Angreb. Først og til Midten af Maaneden var det mest den røde Æblebladlus, man saa. Nu derimod har de grønne overtaget Valpladsen. Blommelusen har været meget slem her i Aar« (A. Sørensen). Fra Nørrejylland: »Den røde Æblebladlus har »fabrikeret« mange »Luseæbler«, og da de ikke falder af, og Avlerne ikke sørger for at faa dem fjernet, gør de ikke saa lidt Skade ved at sidde og tære paa den ofte sparsomt tilmaalte Næring. Den grønne Æblebladlus er ret godartet« (A. Pallesen). Fra Nordthy skrives, at Angrebene ikke er slemme paa Æble, men at navnlig den grønne Æblebladlus har bredt sig mod Maanedens Slutning. Blommelusen hærger voldsomt, og Kirsebærbladlusen ses enkelte Steder (G. Ejsing).

Blodlusen (*Schizoneura lanigera*). Fra Maribo Amt skrives: »Blodlusen synes at brede sig her i Amtet. Den er fundet i et Par Plantager, hvor den ikke tidligere er iagttaget« (Sander Nielsen). I Rudkøbing er mange Træer slem angrebet (S. Cederberg). Fra Blangstedgaard: »Ret almindelig og en nogenlunde stærk Opformering synes at være sket i Aar« (A. Sørensen). Fra Løgten: »Paa Graasten og Cox' Orange« (A. Pallesen).

Oldenborrelarver se Diverse.

Æblevikleren (*Carpocapsa pomonella*). Kun i 4 af de 14 indkomne Beretninger omtales Angreb af større Betydning. Fra Slagelse skrives: »Angrebet meget forskelligt fordelt. I mange Privathaver var det slem, medens der f. Eks. i min egen Plantning paa 500 Træer overhovedet ikke er noget Angreb i Aar« (Agnes Værløse). Fra Falster: »Helt uden Betydning til Dato. Har kun fundet 3—4 angrebne Frugter« (Georg Jensen). Fra Svendborg: »Stærke Angreb flere Steder« (S. Cederberg). Fra Blangstedgaard: »Enkelte Æbler kån findes, hvor man kan paavise, at Viklerlarven har været« (A. Sørensen). Fra Jylland: »Har kun set et enkelt svagt Angreb til Dato« (L. Hansen).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Der foreligger 16 Indberetninger om Angreb af vekslende Styrke. Fra Nordsjælland skrives: »I Almindelighed er kun enkelte Træer stærkt angrebet, medens der de fleste Steder findes Mider i mindre Mængde« (C. T. L. Worm). Fra Slagelse: »Den tørre Forsommer har været gunstig for Udviklingen, og det er som sædvanlig Cox' Orange, Pigeon og Pederstrup, der er mest medtaget« (A. Sauer). Fra Maribo: »Spindemider har her i Amtet været det værste

Skadedyr paa Æbletræerne. Flere næsten ødelæggende Angreb er iagttaget« (Sander Nielsen). Fra Odense: »Ikke saa katastrofale Angreb, som man skulde have forventet efter den enorme Mængde Vinteræg. Angreb dog almindelige, men af vekslende Styrke« (J. Kortegaard). Fra det sydlige Sønderjylland: »Naar jeg tænker paa, hvordan Træerne saa ud i Vinter, er der forbavsende faa Spindemider« (M. Surlykke Wistoft). Fra Nordthy: »Kun enkelte betydelige Angreb« (G. Ejning).

KØKKENURTER.

Knoporme se Diverse.

Løgfluen (*Hylemyia antiqua*). Fra Jylland foreligger der flere Beretninger om stærke Angreb af Løgfluen, mens der fra Fyn (J. Kortegaard) og Sjælland (A. Sauer) kun er enkelte, der melder om Angreb, men ikke af særlig alvorlig Karakter. Fra Vejle Vesteregn skrives: »Gentagen Pudring med DDT virkningsfuldt« (A. Anthonsen). Og fra Nordjylland: »Det anbefales af mange Privatfolk at vande med Frugttrækarbolineum, naar Løgene bryder Jordskorpen (Skalotter)« (A. S. Lundstein).

Jordbærmider (*Tarsonemus pallidus*). Fra Varde-Esbjerg skrives: »Angreb overordentlig slemme. Kan iagttages næsten overalt. Det er paa Tide, man kommer til at »gasse« Planterne« (M. Sørensen).

PRYDPLANTER.

Knoporme se Diverse.

Enebærmøllet (*Nothris marginella*). Fra Korsør indsendtes d. 11. Juli Grene af Juniperus, hvis Naale var sammenspundet og begnavet af dette Møls Larver. Møllene klækkedes i Laboratoriet d. 10.—13. Juli.

DIVERSE.

Oldenborrelarver (*Melolontha spp.*). 13 Beretninger melder om Angreb af forskellig Styrke, medens der i 11 Beretninger skrives, at Angreb ikke er set. Paa Frederiksborgeggen fandtes Angreb i en Kartoffelmark (H. E. Jensen). I Østsjælland fandtes et enkelt Angreb i Bederoer (A. Simonsen). Et lignende Angreb rapporteres fra Kalundborgeggen (N. M. Nielsen). I Sydsjælland er ondartede Angreb paa forskellige Afgrøder ret almindelige (P. Grøntved). Paa Nystedeggen nær Skov, har Larverne gjort betydelig Skade et Par Steder (H. H. Holme Hansen) og fra Maribo skrives om Skade paa unge Frugttræer (Sander Nielsen). Paa Langeland forekom et meget stærkt Angreb i Bederoer (A. Rasmussen). Paa Nyborgeggen gjorde Larverne Skade i en Kartoffelmark (M. Bjerg). Fra Vis Herred (N. A. Drewsen) og Gram (A. Mortensen) meldes om haarde Angreb paa Bederoer. Ved Optagning af Kartoffler paa Askov fandtes en Del Larver (H. Agergaard).

Knoporme (*Agrotis segetum*). Der foreligger 8 Beretninger om stærke, 11 om svage Angreb paa Land- og Havebrugsplanter. 9 Beretninger melder, at Angreb ikke er set. Fra Samsø skrives: »Ødelæggende An-

greb hist og her i sent saaede Bederoer. Ogsaa nysaaet Rødkaal til Frø er i et enkelt Tilfælde ødelagt« (P. Riis Vestergaard). Fra Høng (Stanley Jørgensen) og Sydsjælland (P. Grøntved) meldes om enkelte ondartede Angreb i Bederoer. Enkelte Angreb paa samme Afgrøde er endvidere fundet i Vis Herred (N. A. Drewsen) og ved Bjerre (N. M. Nielsen). Fra Ribe skrives om et meget ondartet Angreb i Tobak. Ogsaa Tomater og Kaal blev angrebet (A. Buchreitz). Ved Varde gik det ud over nyplantede Jordbær (M. Sørensen) og fra Jylland foreligger en Meddelelse om Gnav paa Stængelen af Chrysanthemum. Væksten standsede og Bladene blev røde (L. Hansen).

PROSPER BOVIEN og PALLE KNUDSEN.